

God schiep de Schoorlse heide

Het is nu precies twee jaar geleden, dat de Duinstichting het Burgerinitiatief aanbood aan de commissaris van de Koning in het Provinciehuis. Honderden mensen ondertekenden het initiatief met totaal 8570 handtekeningen.

Robert Valter zong een ontroerend lied. Henriëtte Henskens mocht als Natuurdichteres van de Duinstichting een gedicht voordragen. 'Natuur beheer roept luid, tapuit, tapuit, tapuit. Wat is er aan de hand in Nederland? Bossen worden zand, behalve in Schoorl. Daar heet het zand: embryonale duinen.'

Tot en met 2023 wordt niet meer gekapt. Eerst wordt samen met de Duinstichting gemonitord. Maar toch is de ambitiekaart waarop drie bossen ontbreken al naar de Europese commissie gestuurd. Worden we voor het lapje gehouden? (Is SBB, de loverboy van de regering?). Daarom aanleiding voor het gedicht Ik hou van Holland (voor Henriëtte natuurlijk de Schoorlse bossen).

Ik hou van Holland (Schoorl)

in den beginne was er zand
de wind die het verspreidde
de mens die heeft er bomen geplant
toen schiep God de Schoorlse heide

insecten kwamen, 't voedsel
voor mieren, vogels en zandhagedissen
en paddenstoelen-specialisten
vonden zwammen en bovisten
wie zou dit nog willen missen?

doch hoog hierboven,
Europa overziend,
verheffen zich die ecologen
ze bouwen daar hun luchtnatuur.

neerziend op Nederlands cultuurlandschap
en ons, kortzichtige burgers
zien ze ver vooruit,
een jaar of tachtig,
kijkend in hun kristallen bollen
daar is alles zo prachtig
nog mooier is, het vele geld komt nu.

dus: leve het zand!
Europa boven alles,
en weg met Nederland.

Henriëtte Henskens

Foto: historische Ansichtskarte, het meeuwenduin